

РЕШЕНИЕ

№ 2908

гр. София, 15.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав**, в публично заседание на 29.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **13459** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – 161 ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма] (ДКК), ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес [населено място], [улица], чрез адв. А. А., срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221418007823-091-001/05.08.2019 г., издаден от Г. И. М. – орган, възложил ревизията, и А. А. Н. - ръководител на ревизията, потвърден с решение № 1753 от 17.10.2019 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ДОДОП) [населено място], относно установени задължения по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) за данъчен период м.08.2018 г. – установен размер на подлежащ на ползване данъчен кредит (ДК) в размер на 3 410.44 лв., респ. ДДС за възстановяване в размер на 3142.40 лв. при деклариран ДДС за възстановяване със СД по ЗДДС вх.№ 22142228503/13.09.2018 г. в размер на 102 122.60 лв., т.е. 98 980,00 лв. по-малко от декларирания.

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения ревизионен акт поради противоречие с материалноправните разпоредби. Поддържа, че с оспорения РА неправилно е приложена разпоредбата на чл.73, ал.1 ЗДДС не само спрямо спорната фактура № 4613/07.08.2018 г., издадена от Адвокатско дружество „К. и съдружници“, но и за целия данъчен период и всички издадени през него фактури, без приходните органи да са изследвали дали по отношение на тях са налице предпоставки за ползване на частичен ДК. Жалбоподателят счита, че в оспорения РА не е направен относим анализ на предпоставките по чл.73, ал.1 ЗДДС относно наличие на облагаеми доставки, но с право на пълен или частичен данъчен

кредит, като вместо това неотнормено се тълкували облагаеми и освободени доставки. Излага аргументи защо по договора за правна защита и съдействие (договора) от 07.08.2018 г. има право на приспадане на ДК в пълен размер и липсата на правно-релевантна връзка между него и договорите за цесия от 18.09.2017 г. Не оспорва, че лихвите по договорите за търговски заеми могат да обосноват приложение на чл.73, ал.1, вр. чл.70, ал.1, т.1, вр. чл.46, ал.1, т.1 ЗДДС, но счита, че договорът от 07.08.2018 г. няма връзка с тях и не се ползва за освободени доставки. Допълнителни съображения излага в писмени бележки от 04.06.2020 г. Жалбоподателят претендира съда да постанови решение, с което да отмени ревизионния акт в оспорената част и да му присъди сторените разноски.

Ответникът Директор на ДОДОП [населено място] не взема становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221418007823-020-001 от 14.12.2018 г., издадена от Г. И. М. - началник сектор "Ревизии" в Дирекция "Контрол" на ТД на НАП [населено място], е възложено извършването на данъчна ревизия на жалбоподателя от органи по приходите А. А. Н. (ръководител на ревизията) и М. А. Б. за определяне на данъчните му задължения по ЗДДС за данъчни периоди от 01.08.2018 г. до 31.10.2018 г. в тримесечен срок, считано от датата на връчване на ЗВР на 07.01.2019 г. съобразно чл.114, ал.1 ДОПК, т.е. в срок до 07.04.2019 г. Със ЗИД на ЗВР от 05.04.2019 г. и от 03.05.2019 г. срокът на ревизията е удължен съобразно чл.114, ал.2 ДОПК до 07.06.2019 г. Заповедите са издадени във формата по чл.113, ал.1 ДОПК и са връчени на задълженото лице.

Компетентността на органа, възложил ревизията, произтича от раздел I, т.5 на представена от ответника заповед № РД-01-803 от 07.06.2017 г., с която директорът на ТД на НАП С. е възложил на Г. И. М. в качеството му на началник сектор „Ревизии“, отдел „Ревизии“, Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП С. функциите на компетентен орган по чл.112, ал.2, т.1 и чл.119, ал.2 ДОПК.

Валидността на електронните подписи на приходните органи, подписали ЗВР, РД и РА, се установява от представените от ответника удостоверения на л.51-64 от делото, поради което съдът приеме, че документите са подписани с валидни квалифицирани електронни подписи. Доказателствата не са оспорени от противната страна, вкл. по реда на чл.184 ГПК.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221418007823-092-001/21.06.2019 г. срещу който е подадено възражение по реда на чл. 117, ал. 1 от ДОПК. Същото е обсъдено в мотивите на РА и е прието за неоснователно.

Ревизията приключва с РА №Р-22221418007823-091-001 от 05.08.2019 г., издаден от Г. И. М. – орган, възложил ревизията, и А. А. Н., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията, с който е приложена нормата на чл. 73, ал. 1 от ЗДДС по отношение на упражнено от ДКК право на приспадане на данъчен кредит в пълен размер по фактура №4613/07.08.2018 г., издадена от АДВОКАТСКО ДРУЖЕСТВО „К. И СЪДРУЖНИЦИ“ с ЕИК[ЕИК]. Фактурата е с данъчна основа 495 000,00 лв., начислен ДДС в размер на 99 000,00 лв.

и с предмет на доставката плащане по чл. 4.1. от договор от 07.08.2018г. Вследствие на приложените с РА правила за приспадане на частичен данъчен кредит за данъчен период м. 08.2018 г. е установен резултат за периода ДДС за възстановяване в размер на 3 142,40 лв. при деклариран ДДС за възстановяване в размер на 102 122,60 лв., т.е. 98 980,00 лв. по-малко от декларирания.

Приходните органи са направили анализ на основната дейност на дружеството за периода, а именно придобиване, управление, оценка и продажба на участия в български и чуждестранни дружества, свързани с осигуряване на максимален дивидент за държавата. Установено е, че дружеството отдава под наем недвижими имоти, собственост на държавата и реализира приходи от приватизация на апортирани от страна на министъра на икономиката участия в други държавни дружества с цел - постигане на по-добър финансов ефект от управление на паричните средства. ДКК е универсален правоприменник на преобразувани неефективни компании с държавно участие в капитала чрез вливането им с цел намаляване на техния брой и разходи.

При ревизията е установено, че ДКК ЕАД е извършвало, както облагаеми доставки /отдаване под наем на недвижимо имущество, собственост на дружеството и префактуриране на режийни разходи/, така и освободени доставки по смисъла на чл. 46, ал. 1, т. 1 от ЗДДС /отпускане и управление на кредити срещу насрещна престация (лихва)/.

Установени са сключени договори за търговски заеми с дъщерни дружества, както следва: [фирма] - Договор за търговски заем от 29.09.2015 г.; [фирма] - Договор за търговски заем от 07.06.2016 г. и [фирма] - Договор за търговски заем от 23.07.2018 г.

Съгласно действащите договори, ежемесечно се начисляват лихви, които се отразяват в отчетните регистри по ЗДДС в съответните периоди. Предоставените търговски заеми са осчетоводени по сметка 493 „Предоставени кредити на фирми“, която е с дебитно салдо в размер на 22 745 000,00 лв. към 31.10.2018 г.

По отношение на получените доставки и упражненото право на данъчен кредит /покупки/, при ревизията е установено, че задълженото лице е декларирало доставки с право на пълен данъчен кредит с предмет покупка на стоки /материали, консумативи/ и услуги /куриерски услуги, експертни оценки, правни услуги и др./, свързани с основната му дейност. Като доставки без право на данъчен кредит са декларирани доставки, свързани с използваните леки автомобили /гориво/, представителни разходи и разходи за лихви. През ревизирания период не са декларирани доставки с право на частичен данъчен кредит.

В хода на ревизията са констатирани основания за корекция на ползвания данъчен кредит, както следва:

През данъчен период м. 08.2018 г. ДКК е упражнила право на приспадане на данъчен кредит в пълен размер по фактура №4613/07.08.2018 г. с данъчна основа 495 000,00 лв. и ДДС 99 000,00 лв., издадена от АДВОКАТСКО ДРУЖЕСТВО „К. И СЪДРУЖНИЦИ“, с предмет на доставката - плащане по чл. 4.1. от договор от 07.08.2018 г. Фактурата е платена по банков път на 08.08.2018 г.

При ревизията е установено, че договорът от 07.08.2018 г. с АДВОКАТСКО ДРУЖЕСТВО „К. И СЪДРУЖНИЦИ“ касае правно обслужване във връзка с водени дела от ДКК ЕАД за придобити вземания по договори за продажба на вземания - цесии, които дружеството е придобило през 2017 г.

Съгласно договора, през месец септември на 2017 г. ДКК ЕАД, в качеството му на

пационер придобива кредитни вземания от К. АД /в несъстоятелност/ по договори за заем, предоставени на две дружества – длъжници. Едното вземане е по договор за банков кредит от 2011 г., а второто вземане с другото дружество е по договор за встъпване в дълг от 2014 г. Двете дружества оспорват задълженията си към К., вследствие на което се стига до предявяване на установителни иски по реда на ГПК. В тази връзка, ДКК е сключила договор за правно обслужване с адвокатското дружество, с предмет „правно обслужване, включително процесуално представителство пред български съдилища и съдебни изпълнители“.

Органите по приходите са приели, че ДКК ЕАД е упражнило право на данъчен кредит по фактури, издадени във връзка с водени съдебни дела, свързани с финансови услуги /освободени доставки/, съгласно чл. 46, ал. 1, т. 3 от ЗДДС. Посочили са, че съгласно разпоредбата на чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС лицето има право да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчикът - регистрирано по този закон лице, му е доставил или предстои да му достави тогава, когато стоките и услугите се използват за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки.

Съобразили са, че наличието на право на приспадане на данъчен кредит за получените доставки се определя в зависимост от тяхното последващо използване. Посочили са, че услугите, които ДКК ЕАД получава по договора за правно обслужване, включително процесуално представителство пред български съдилища и съдебни изпълнители, не касаят пряко договорите за покупка на вземания, съответно не са свързани с изготвянето или договарянето им, а са свързани със защита интересите на кредитора във връзка с оспорване на неговите права, поради тези услуги следва да се определят като такива, свързани с цялостната икономическа дейност на ДКК ЕАД и като такива са с право на данъчен кредит.

Установено е, че при осъществяването на дейността си ревизираното лице извършва, както облагаеми, така и освободени доставки по смисъла на чл. 46, ал. 1 от ЗДДС. Това от своя страна е дало основание за приложение на чл. 73, ал. 1 от ЗДДС, а именно право на приспадане на частичен данъчен кредит по отношение на данъка за стоки или услуги, които се използват, както за извършване на доставки, за които лицето има право на приспадане на данъчен кредит, така и за доставки или дейности, за които лицето няма такова право. В заключение ревизорите са посочили, че за получените стоки или услуги, които ще бъдат използвани, както за облагаеми, така и за освободени доставки, възниква право на частичен данъчен кредит.

За определяне на размера на частичния данъчен кредит в съответствие с разпоредбите на чл. 73, ал. 2 от ЗДДС органите по приходите са изчислили коефициент съгласно разпоредбите на чл. 73, ал. 5 от ЗДДС на базата на оборотите по ал. 3 и ал. 4 на чл. 73 от закона. Ревизиращият екип е извършил анализ на декларираните от дружеството продажби и е установил следното: оборот по чл. 73, ал. 3 от ЗДДС в размер на 16 447,49 лв., в т.ч.: данъчна основа по чл. 73, ал. 3, т. 1 от закона – 16 447,49 лв.; оборот по чл. 73, ал. 4 от ЗДДС в размер на 754 993,37 лв., в т.ч. данъчна основа по чл. 73, ал. 3 - 16 447,49 лв.; данъчна основа по чл. 73, ал. 4, т. 1 – 738 545,88 лв.; коефициент по чл. 73, ал. 5 от ЗДДС- 0,02 /изчисленият коефициент за 2018 г. е на база оборотите на цялата предходна 2017 г./.

За данъчен период м. 08.2018 г. е подадена СД по ЗДДС с вх. №22142228503/13.09.2018 г. с резултат за периода ДДС за възстановяване в размер на 102 122,60 лв. Съгласно изчисления коефициент по чл. 73, ал. 5 в размер на 0,02, е установен размер на подлежащия на ползване данъчен кредит в размер на 3 410,44 лв.

Установен е резултат за периода - м. 08.2018 г., ДДС за възстановяване в размер на 3142,40 лв., при деклариран ДДС за възстановяване в размер на 102 122,60 лв.

Извършените корекции на ползвания данъчен кредит по фактура №0...4613/07.08.2018 г. са за данъчен период м. 08.2018 г., тъй като именно по отношение на нея са установени основанията за прилагане на чл. 73, ал. 1 от ЗДДС.

Р. акт е връчен на 06.08.2019 г. и оспорен по административен ред с жалба вх. №23-22-1562/15.08.2019 г. по регистъра на дирекция ОДОП С.. В срока по чл.155, ал.1, вр. чл.146 ДОПК – до 21.10.2019 г. е постановено решение № 1753 от 17.10.2019 г., с което РА е потвърден, в която част е предмет на съдебно оспорване съгласно чл.156, ал.1 ДОПК.

Решаващият орган е приел спорът за изцяло правен и съобразен с изразено до жалбоподателя принципно становище изх. №20-00-387/..2019 г. на директора на дирекция ОДОП С., че предоставените от адвокатското дружество услуги следва да се определят като такива, свързани с цялостната икономическа дейност на ДКК ЕАД, тъй като било безспорно, че тези услуги нямат пряка и непосредствена връзка с една или повече извършени доставки, включително пораждащи право на приспадане.

В случая, ДКК ЕАД извършвало, както облагаеми, така и освободени доставки. Облагаемите доставки включвали отдаване под наем на недвижими имоти, собственост на дружеството, а освободените доставки включвали предоставените на [фирма], [фирма] и [фирма] търговски кредити, за които жалбоподателят начислявал приходи от лихви и включвал същите в отчетните регистри и в СД по ЗДДС като освободени доставки на финансови услуги по чл.46, ал.1, т.1 ЗДДС. В случая е установено, че през ревизирия период са декларирани освободени доставки с общ размер на данъчните основи 267 362,82 лв. – лихви по отпуснати заеми на дъщерни дружества, за която категория освободени доставки, жалбоподателят нямал право на приспадане на данъчен кредит, без значение дали освободените доставки са извършени със свързани лица, инцидентно или не.

По отношение на спорния договор за правно обслужване от 07.08.2019 г. решаващият орган е приел, че същият е с ясно и конкретно определен предмет, обхват и предназначение – основно процесуално представителство по конкретни граждански и изпълнителни дела с цел осигуряване на възможността на дружеството да събере вземания, придобити чрез цесия. Това изключвало последващото им използване за извършване на облагаеми доставки. Поради това за тях са приети за неоснователни възраженията на жалбоподателя за наличие на право на приспадане на данъчен кредит в пълен размер.

Решението на директора на ДОДОП С. е връчено на 21.10.2019 г. и оспорено с жалба вх.№ 53-04-1113 от 04.11.2019 г. – в срока по чл.156, ал.1 ДОПК, от легитимирано лице и при изпълнение на процесуалните предпоставки по чл.156, ал.1 и ал.2 ДОПК, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

При служебната проверка по чл.160, ал.2 ДОПК съдът констатира, че оспореният ревизионен акт е издаден от компетентни по смисъла на чл.118, ал.2 и чл.119, ал.3 ДОПК органи по приходите, при спазване на установената форма по чл.120, ал.1 ДОПК. Липсват данни по делото в ревизионното производство да са допуснати съществени процесуални нарушения - такива, които са нарушили правото на защита на засегнатото лице, или ако не бяха допуснати, биха довели до постановяване на акт с друго съдържание.

Спорът между страните е изцяло материалноправен относно правото на приспадане на частичен данъчен кредит по чл.73 ЗДДС

По силата на чл.73, ал.1 ЗДДС регистрирано лице има право на приспадане на частичен данъчен кредит по отношение на данъка за стоки или услуги, които се използват, както за извършване на доставки, за които лицето има право на приспадане на данъчен кредит, така и за доставки или дейности, за които лицето няма такова право. Последните са уредени в чл.70, ал.1 ЗДДС. Конкретно приходните органи се позовават на извършването на освободени доставки по чл.70, ал.1, ал.1, вр. чл.46, ал.1, т.1 и т.3 ЗДДС – доставки на финансови услуги.

Основателни са възраженията на жалбоподателя, че във връзка с приложението на чл.73 ЗДДС приходните органи не са направили цялостен анализ на всички релевантни за правото на частичен данъчен кредит обстоятелства, нито обосновават анализ на спорната доставка по фактура № 00..4613/07.08.2018 г., издадена от Адвокатско дружество „К. и съдружници“.

По силата на договор за правно обслужване от 07.08.2018 г. ДКК е възложила на Адвокатско дружество „К. и съдружници“ извършването на правно обслужване, вкл. процесуално представителство пред български съдилища и съдебни изпълнители, във връзка с придобити от ДКК вземания от К. по договори от 18.09.2017 г. Договорено е възнаграждение в размер на 495 000 лв. без ДДС, платимо в 7-дневен срок от сключване на договора. От договора за правна помощ се установява, че по договори за цесия от 18.09.2017 г. ДКК е придобило от [фирма] (в несъстоятелност) две групи кредитни вземания на банката“ на [фирма] по два договора от 08.12.2011 г. и от 17.04.2014 г. и от [фирма]. За вземанията по договорите за кредит имало образувани заповедни производства пред СРС и подадени възражения от длъжниците по чл.414, ал.1 и чл.420, ал.1 ГПК. В резултат на възраженията К. завела установителни иски. За ДКК, като цесионер на вземанията, съществувал правен интерес да встъпи като подпомагача ищеца страна, а по образуваните изпълнителни дела ДКК имала правен интерес да замести вискателя К.. Като крайна цел на възложеното правно обслужване в договора от 07.08.2018 г. е посочено събирането на придобитите от ДКК по договори за цесия от 18.09.2017 г. вземания на К. от Х. и К..

За услугата Адвокатско дружество „К. и съдружници“ издало на ДКК фактура № 00..4613/07.08.2018 г. с ДО от 495 000 лв., ДДС от 99 000 лв. и предмет - плащане по чл.4.1 от договор от 07.08.2018 г. Плащане е извършено по банков път на 08.08.2018 г. и данъкът е внесен ефективно в бюджета.

Приложена към фактура № 00..4613/07.08.2018 г. нормата на чл.73, ал.1 ЗДДС изисква изследване, дали услугата „правно обслужване“ се използва, както за извършване на доставки, за които лицето има право на приспадане на данъчен кредит, така и за доставки или дейности, за които лицето няма такова право. Съобразно декларираната в договора от 07.08.2018 г. цел услугата ще се използва за събиране на вземания, т.е. за увеличаване на имуществото на жалбоподателя. Това е не само логична цел на всяка независима икономическа дейност, но и основен предмет на дейността на ДКК - дружество със 100 % държавно имущество, което реализира приходи от участия в български и чуждестранни дружества, отдава под наем собствени на държавата недвижими имоти, реализира приходи от приватизация и преобразуване на неефективни компании с държавно участие, винаги с цел осигуряване на максимални приходи за държавата и по-добър финансов ефект от управлението на паричните средства. Правилно в тази връзка е посочено на стр.13 от РА, че договорът от

07.08.2018 г. няма пряка последваща връзка с договорите за покупка на вземания. Вярно е обратното – в изпълнение на основната си дейност ДКК е придобила вземания от К. и логично впоследствие е предприела действия по тяхното събиране. Така услугата по договора за правно обслужване от 07.08.2018 г. е пряко свързана с основната икономическа дейност на ДКК и по никакъв начин не е свързана с доставки и дейности, за които ДКК няма право на приспадане на ДК, т.е. с освободени доставки.

На следващо място, между услугата по договора за правно обслужване от 07.08.2018 г. и освободените доставки по чл.46, ал.1, т.1 ЗДДС, свързани с лихви по отпуснати от ДКК заеми, няма никаква връзка. От друга страна, спорната услуга не е използвана за извършване на последващи освободени доставки по смисъла на чл.70, ал.1 ЗДДС. Не са налице данни за последващо използване на услугата за извършване на освободени доставки по глава четвърта на ЗДДС, за безвъзмездни доставки или за дейности, различни от икономическата дейност на лицето, за представителни или развлекателни цели. Напротив, целта на услугата по правно обслужване е последващо събиране на цедираните вземания, която пряко я свързва с основната икономическа дейност на ревизираното дружество. Ето защо за нея то има право на приспадане на пълен данъчен кредит по смисъла на чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС.

Съдът намира за неправилен обобщаващият подход на решаващия орган в решение № 1753 от 17.10.2019 г., че след като ДКК принципно осъществява, както доставки с право на приспадане на данъчен кредит, така и освободени доставки по чл.46, ал.1, т.1 ЗДДС, то дружеството следвало да приспада частичен данъчен кредит по смисъла на чл.73, ал.1 ЗДДС. Той не държи сметка за необходимостта от индивидуален подход към всяка доставка, тъй като конкретно спорната такава по фактура № 00.4613/07.08.2018 г. няма да бъде използвана за освободени доставки. Посочи се вече, че предоставените заеми на дъщерни дружества нямат отношение към доставката, а връзката с придобитите от К. вземания не е последваща, т.е. ДКК първо е придобил вземанията и след това е получил юридическа услуга, пряко свързана с основната му икономическа дейност.

Цитираната съдебна практика в решение № 449 от 15.01.2015 г. по адм.д.№ 2865/2014 г. на ВАС относно приложението на чл.73 ЗДДС касае спор, в който ревизираното лице не е отразило лихвите в кл. "данъчна основа на освободени доставки" и е ползвало пълен данъчен кредит, без да отграничи разходите, които е определило като административни такива, но в същото време част от тях са за предоставяне на финансови услуги - отпуснати заеми срещу лихви, какъвто настоящият случай не е, тъй като спорната услуга не е свързана с освободените такива по чл.46, ал.1, т.1 ЗДДС. Случаят по решение № 15759/17.12.2018 г. по адм.д.№ 5923/2018 г. на ВАС е в обратна последователност – първо е сключен договор за правна помощ, имащ за цел консултации във връзка със сключване на предварителен договор и проект на окончателен договор за цесия като освободена доставка по чл.46, ал.1, т.3 ЗДДС, какъвто настоящият случай отново не е. Едва след сключване на договорите за цесия, спорната услуга по правни консултации е насочена към събиране на вземанията с пряк резултат, обвързан с основната икономическа дейност на ДКК.

По изложените съображения и на основание чл.160, ал.2 ДОПК оспорения РА в частта, потвърдена с решение № 1753/17.10.2019 г., следва да бъде отменен като незаконосъобразен.

При този изход на спора и на основание чл.161, ал.1 ДОПК на жалбоподателя следва

да се присъдят сторените разноски в размер на 50 лв. за държавна такса и 4199.29 лв. адвокатско възнаграждение, общо сумата от 4249.29 лв.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, I-во отделение, 69-и състав

Р Е Ш И И :

ОТМЕНЯ по жалба на Държавна консолидационна компания“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес [населено място], [улица], чрез адв. А. А., Ревизионен акт № Р-22221418007823-091-001/05.08.2019 г., издаден от Г. И. М. – орган, възложил ревизията, и А. А. Н. - ръководител на ревизията, потвърден с решение № 1753 от 17.10.2019 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] относно установени задължения по Закона за данък върху добавената стойност за данъчен период м.08.2018 г. – установен размер на подлежащ на ползване данъчен кредит в размер на 3 410.44 лв., респ. ДДС за възстановяване в размер на 3142.40 лв. при деклариран ДДС за възстановяване със СД по ЗДДС вх.№ 22142228503/13.09.2018 г. в размер на 102 122.60 лв., т.е. **98 980,00 лв.** по-малко от декларирания.

ОСЪЖДА Дирекция “Обжалване и управление на изпълнението [фирма], ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес [населено място], [улица], чрез адв. А. А., на основание чл.161, ал.1 ДОПК разноски в размер на 4249.29 лв.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: